

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Davida Hipšera v právní věci žalobce: **Ing. L. L.**, insolvenční správce upadnuvšího dlužníka L. K., zast. Mgr. Jakubem Hajdučíkem, advokátem se sídlem Sluneční nám. 14, Praha 5, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 19. 4. 2011, č. j. 454211-1301-705679, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2013, č. j. 30 Af 95/2011 – 27,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Návrh na zrušení usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 7. 2013, č. j. 9 Afs 69/2013 - 10, **se zamítá**.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 19. 4. 2011, č. j. 454211-1301-705679.

V dané věci Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal splnění povinnosti uhradit soudní poplatky za kasační stížnost jakožto jedné z podmínek řízení o kasační stížnosti.

Dle § 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), se soudní poplatky vybírají za řízení před soudy České republiky, a to z úkonů uvedených v sazebníku poplatků. Soudní poplatek za kasační stížnost činí podle položky 19 sazebníku poplatků, který tvoří přílohu k zákonu o soudních poplatcích, částku 5000 Kč.

Dle § 2 odst. 2 písm. b) zákona o soudních poplatcích je ve věcech správního soudnictví poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal kasační stížnost. U poplatku za řízení vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti a tímto okamžikem je též poplatek splatný [§ 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

Dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Dle § 9 odst. 3 citovaného zákona soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

Protože stěžovatel nezaplatil v dané věci soudní poplatek za kasační stížnost, Nejvyšší správní soud jej usnesením ze dne 17. 7. 2013, č. j. 9 Afs 69/2013 – 10, vyzval, aby tak učinil ve lhůtě pěti dnů od doručení zmíněného usnesení, zároveň byl poučen, že nebude-li soudní poplatek zaplacen ve stanovené lhůtě, řízení o kasační stížnosti bude zastaveno. Stěžovatel byl rovněž poučen o tom, že řízení nebude zastaveno v případě, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by stěžovateli mohla vzniknout újma, jestliže stěžovatel ve stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které takové nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny dosud nemohl soudní poplatek zaplatit. Poučen byl též o možnosti požádat o osvobození od soudních poplatků.

Uvedené usnesení s výzvou k zaplacení soudního poplatku bylo stěžovateli doručeno dne 26. 7. 2013. Podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu téhož dne stěžovatel navrhl, aby uvedené usnesení bylo zrušeno. Tento svůj návrh stěžovatel odůvodnil tím, že dle § 11 odst. 2 písm. r) zákona o soudních poplatcích je od placení soudního poplatku osvobozen.

O návrhu na zrušení uvedeného usnesení uvážil Nejvyšší správní soud takto:

Dle § 12 odst. 1 zákona o soudních poplatcích soud zruší nebo změní i bez návrhu nesprávné rozhodnutí o uložení povinnosti zaplatit poplatek.

Dle § 11 odst. 2 písm. r) zákona o soudních poplatcích je od placení soudního poplatku osvobozen *dlužník a insolvenční správce v insolvenčním řízení*.

Dle § 2 písm. a) zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, se insolvenčním řízením pro účely insolvenčního zákona rozumí *soudní řízení, jehož předmětem je dlužníkův úpadek nebo brozící úpadek a způsob jeho řešení*. Insolvenční řízení je zvláštním druhem civilního soudního řízení, které se vede před insolvenčním soudem. Tímto soudem je ve smyslu § 9 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., Občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, vždy místně příslušný krajský soud, případně Městský soud v Praze.

Řízení před Nejvyšší správním soudem je řízením ve věcech správního soudnictví, v němž soudy poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob [§ 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], jehož předmětem není úpadek dlužníka a způsob jeho řešení.

Na základě takto nastíněné právní úpravy dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že stěžovatel od soudního poplatku osvobozen není. Příslušné ustanovení zákona o soudních poplatcích zcela zjevně hovoří o osvobození v insolvenčním řízení, nedopadá tak na nynější řízení o kasační stížnosti. Návrh na zrušení usnesení, jímž byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku v řízení o kasační stížnosti, tak není důvodný a Nejvyšší správní soud jej proto zamítl.

Protože ani ke dni vydání tohoto usnesení o zastavení řízení o kasační stížnosti nebyl přes výzvu soudu požadovaný soudní poplatek stěžovatelem zaplacen, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s.

pokračování

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, jelikož řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné

V Brně dne 7. srpna 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu